

Caféträffen 6 december 2006.

Nytt publikrekord och succé för grabbarna från Hällefors.

Långt innan utsatt tid var cafélokalen på Örebro läns museum full av förväntansfulla gäster som såg fram emot mötet med legendarerna från Hällefors. Torgny Mogren lämnade återbud i sista stund men **Lars Arvidsson** och **Curt Löfgren** fyllde luckan med bravur. Tillsammans med skicklige journalisten **Dixie Eriksson** från Nerikes Allehanda ledde de åhörarna ut på en intressant resa innehållande allt ifrån ungdomstidens mer lekfulla träning och tävling till den hårdare elitsatsningen och till den idrott/motion de idag bedriver.

Ett besök av kusinen från Stockholm ledde Lars Arvidsson in i diskuskarriären. Lasses kusin var en mycket lovande diskuskastare i Westermalms IF. För att inte missa träningstillfällena hade han en juniordiskus med sig i bagaget. Lasse övertalades att försöka sig på några kast och redan efter några dagars träning lyckades han kasta längre än kusinen. Detta blev starten på en mycket framgångsrik karriär, ganska snart kastade han längre än de flesta och under en period tillhörde han de 10 bästa i Europa.

Under sin långa idrottskarriär hann Lasse med ca 500 tävlingar varav bl.a. 26 landskamper. Kapten för landslaget var han 1957 -58. Sitt personliga rekord, 54,21 meter satte han i Örebro på Örsro Idrottsplats 1962.

Under sin långa idrottskarriär fick han många goda vänner. ”Diskuskastare är ett mycket sympatiskt släkte, ska jag nämna ett namn så blir det Eric ”Myggan” Uddebom. Han var glad när han förlorade och han var glad när han vann”.

Skidåkare i Curt Löfgrens generation var kända för att vara svårintervjuade, men Dixie Eriksson hade inga svårigheter att få Curt Löfgren att berätta om sin skidåkarkarriär. I hård konkurrens med svenska eliten, vilket var detsamma som världseliten, nådde han stora framgångar, kanske att segern på SM, 5-milen 1953 i Filipstad, blev den som står högst på meritlistan. I sämsta tänkbara före startade Curt i sällskap med Sigfrid Mattson, Minuten efter startade Sixten Jernberg, Många år efter berättade Sixten om loppet; ”Det var ett hiskligt väder, och Curt såg jag inte röken av”.

Curt tävlade gärna i Umeådistriktet, där upplevde han stort kamratskap och fick god service i spåret av åkarna från Umeå. ”Martin Lundström blev jag mycket god vän med, vi tränade och tävlade ofta tillsammans, dessutom hade vi trevligt på sidan om, exempelvis när vi var på träningsläger, jag cyklade på enhjuling och Martin spelade dragspel vilket uppskattades, inte minst av Gösta Olander”.

I Moradistriktet var det svårare att få hjälp med service i kontrollerna. Morafolket höll ihop, en utböling fick ingen hjälp med mat och dryck vilket gjorde att det var svårt att orka i slutet av långloppen. Trots detta hade Curt stora framgångar i Vasaloppet som han åkte 7 gånger med 3:e och 4:e placeringar som bästa resultat.

Med sina skojiga minnen från sin skidåkarkarriär lockade Curt fram många glada skratt inte minst när han berättade om tävlingar han var med om i Finland där han en gång åkte om en skidåkare 2 ggr. Spåret var upplagt som en fyrklöver, skidåkaren med nr 20 på nummerlappen tyckte tydligen att det räckte med att åka bara tre slingor vilket inte hjälpte när Curt Löfgren från Hällefors forsade fram. ”Men det är naturligtvis svårt att vinna om man ska åka om dem 2 ggr, det var svårt att vinna i Finland”.

Idag är både Lars Arvidsson och Curt Löfgren glada motionärer.

Lasse cyklar ett par mil två gånger i veckan. Curt kör lite hårdare, i brist på snö har han tre mountainbikecyklar som han använder flitigt. I våras var han ute på en liten tripp på sju mil, den sista milen märkte han att luften i lungorna tog slut vilket kändes konstigt tyckte han. På läkarkontrollen någon vecka senare visade det sig att han under cykelturen råkat ut för en mindre hjärtinfarkt. Curts kommentar på detta är; ”När jag dör vill jag att det händer i skogen och inte på långvården”.

Sällan har så långa och varma applåder delats ut som denna eftermiddag, och än en gång fick idrottshjältarna skriva autografer på medtagna fotografier och böcker som gamla medtävlare och idrottskamrater tagit med sig.

Rolf Hallgren kunde konstatera att denna caféträff blev en värdig avslutning på årets många fina möten.

Red